

$x=1$; while($x==1$) $x=1/x$;

INFERN?

RAFAEL PLA LÓPEZ

Meliana, 2017

Vaig veure amb incredulitat que estava envoltat de blanc i tenia davant a una figura amb una túnica també blanca.

Em vaig preguntar si estaria somniant o estaria realment mort i a fi de comptes existiria el Cel (i potser l'Infern?).

- Benvingut, professor Pla – em va saludar –. Ara l'acompanyaré al lloc que té reservat.
- Podré reunir-me amb Sara? – vaig inquirir.
- No serà possible – em va respondre –. Ella està en l'Infern.
- Sara no pot estar en l'Infern! – vaig protestar –. Era una bona persona.
- La Justícia divina no pot ser qüestionada – em va allisonar.
- Si ha condemnat a Sara a l'Infern no és Justícia, sinó Injustícia – vaig replicar.
- Tinga cura – em va advertir –. La seua plaça en el Cel no està assegurada, i la rebel·lió con les decisions divines és una greu ofensa que pot provocar la seua expulsió.
- No em sotmetré a la Injustícia – vaig declarar –. Per a mi l'únic Cel és estar amb Sara.
- Tu ho has volgut – va proclamar.

Aleshores vaig sentir que m'afonava. El color al meu voltant va virar al gris i després al roig, i em vaig trobar rodejat de flames que em cremaven provocant-me un intens dolor.

Però me vaig adonar que les flames no consumien la meua carn, i vaig comprendre que, no estant present el meu cos físic, tant el meu cos com les flames i el mateix dolor eren virtuals.

Sabia que el dolor real era un advertiment de perill que no podia ser ignorat. Però davant d'un dolor virtual podia desdoblar-me i contemplar-ho des de fora.

Així vaig avançar entre les flames fins trobar a Sara, que estava retorcent-se de dolor, i me vaig precipitar cap a ella.

En veure'm, l'angoixa del seu rostre es va accentuar.

- Tu també estàs ací? – es va lamentar.
- Vull estar amb tu – vaig declarar.

La vaig abraçar, interceptant les flames que l'envoltaven i desviant-les cap a mi.

Em va mirar estorada:

- Ara les flames no em cremen. Però i tu?
- Jo les puc suportar – vaig declarar.

Però aleshores va aparèixer una figura roja i amb banys, la imatge tòpica del dimoni.

- Sóc Llucifer – va proclamar –. I no s'aneu a lliurar del castic.

Tot seguit va llançar una flamarada contra Sara. Jo vaig continuar desviant les flames cap a mi, però noves flamarades, en un bucle sense fi, continuaren impactant a Sara, que feia gestos de dolor.

- Vas a pagar per turmentar a Sara! – vaig exclamar.

Em vaig llançar contra Llucifer, interceptant les seues flamarades i tornant-les contra ell fins que va estar envoltat per un cercle de flames i tancat en altre bucle infinit.

Amb Llucifer neutralitzat, les flames havien desaparegut del nostre voltant.

- Anem-se d'ací! – li vaig plantejar a Sara.

I vam sortir corrent fins veure's envoltats de gris. Aleshores es vam abraçar una i altra vegada, en altre bucle sense fi.

- Ara anem a estar abraçats per a sempre – va declarar Sara.

***

- Ha aconseguit modificar el programa – va assenyalar las Ar A.
- Confiava en que pogués fer-ho – va confirmar lap Rop La –. A fi de comptes, el programa el vaig dissenyar jo, i ell és una versió meua, que té les meues capacitats.
- Però el programa turmentava a la meua versió – es va queixar las Ar A –. Que hagueres fet si no hagueren reeixit?
- Els hagués esborrat – va respondre lap Rop La –. Però no ha estat necessari. I ara estaran en un bucle d'amor etern. Com el nostre.